

[Socialministeren.]

gaa ud over de rige Udflytterkommuner, i det hele de velhavende Kommuner; men heri er der intet uretfærdigt, det er tværtimod, som Forholdene ligger i Øjeblikket, nødvendigt at bringe Lettelse ogsaa ad disse Veje.

Alle disse Regler om Forsørgelsesret, Forsørgelsessted, Administration og Refusion optager en stor Del af Hovedforslaget om offentlig Forsorg og tilsigter paa dette Omraade at bringe ganske anderledes System og Plan og Simplifikation til Veje, end vi hidtil har kendt i den splittede Lovgivning. Men desforuden indeholder Forslaget om offentlig Forsorg naturligvis en Række Bestemmelser om offentlig Forsorg. Medens det efter den gældende Lovgivning er saadan, at al den Hjælp, der ikke er undtaget fra den egentlige Fattighjælp, har Fattighjælps Virkninger — og den egentlige Fattighjælp efter den danske Lovgivning har i Øjeblikket meget strenge Virkninger —, bliver det efter det nye System saaledes, at kun den Hjælp, der direkte siges at være Fattighjælp, har Fattighjælps Virkninger. Hvis der ikke udtrykkelig er knyttet bestemte Retsvirkninger til en given Hjælp, saa er der ingen Retsvirkninger; det bliver sagt i hvert enkelt Tilfælde, hvilke Retsvirkninger der følger af Hjælpen. Det er det moderne System, som ogsaa er gennemført for nylig paa et helt andet Omraade, nemlig i Straffeloven, at man knytter Retsvirkningens Karakter til Hjælpens Omfang og Varighed, Størrelse og Karakter, og ikke som nu lader blot en Flaske Medicin medføre Fattighjælps Virkning.

Paa Grundlag af dette System er der da i Lovforslaget om offentlig Forsorg indføjet flere Kapitler, ja, en Masse Kapitler angaaende Børnelovgivningen — jeg har allerede nævnt, at hele Værgeraadslovgivningen er draget ind herunder, Plejetilsynslovgivningen ligeledes. Der er ikke store Ændringer paa dette Omraade, det er forholdsvis nye og moderne Love, vi har her. Det næste Afsnit om Børnelovgivningen indeholder derimod adskillige Forandringer. Det angaar Forslagene om Bidrag til Børn i og udenfor Ægteskab samt til Enkers Børn. Her gaar vi over til meget faste Fradragsregler, hvad vi ikke kender i Øjeblikket, og Enkebørnshjælpen samarbejdes med den anden Hjælp, ligesom der gives nye Regler for Inddrivning af Bidragene m. v. Lidt Strid har der været om, hvorvidt det offentlige ogsaa skulde yde Hjælp til Enkemænd med Børn. Herpaa gik det oprindelige Forslag ud. Man har

af Hensyn til Konsekvenserne, vel ogsaa af Hensyn til den økonomiske Situation, fra Venstrepartiets Side været meget betænkelig ved at gaa med hertil. Som man vil se, er man i Lovforslaget gaaet en Mellemvej, saaledes at det sociale Udvalg kan yde Enkemænd i en vanskelig Situation en tilsvarende Hjælp.

Hvis jeg skulde fremhæve noget særligt vedrørende Alimentationslovgivningen, skulde det være to Ting. For det første den ene og for Alimenterne betydningsfulde Omstændighed, at det skal afgøres i hver Resolution, ikke alene som nu, hvad de skal bidrage, men ogsaa, hvilket Beløb de maa antages at burde afsones. De, der paa Grund af senere Forhold ikke kan udrede det Beløb, de er idømt, vil efter de nye, mere humane Regler faa dette Beløb omsat, saa at man i Virkeligheden kan sige, hvis Bestemmelserne administreres rigtigt og retfærdigt, at naar Alimenterne faar Fattighjælp, faar de det, fordi de ikke har betalt, skønt de kunde betale.

Det var den ene Ting. Den anden Ting, jeg gerne vilde fremhæve, er Spørgsmaalet om de forældreløse Børns Stilling. De vil blive stillet betydeligt bedre end i Øjeblikket, som man kan se det af de herhenhørende Bestemmelser.

Efter Afsnittet om Børnelovgivningen, der naturligvis indeholder mange andre Detailbestemmelser, som jeg imidlertid ikke her skal komme ind paa, følger nogle Kapitler, der omhandler den saakaldte Særhjælp. Den drejer sig om særlige Tilfælde, hvor man fra alle Sider vil være enig om, at det er rimeligt at yde Hjælp uden nogen Art af Retsvirkning. En Del af Tilfældene kender vi i Forvejen, selv om de her er nærmere udbygget, nemlig fra Fattiglovens § 61 og § 63, der angaar Hjælp til en Række abnorme og til Sygekassemedlemmer. Men udover det er der, som man vil se, i disse Kapitler ogsaa Bestemmelser om Hjælp i specielle Tilfælde. Disse Kapitler slutter med de særlige Regler om Hjælp til Skolebespisning samt et lille Kapitel, der i Virkeligheden svarer til, hvad man i den første Begyndelse havde tænkt sig med Hjælpekasserne, men som er begrænset saaledes, at der ikke er Grund til at formode, at man fra nogen Side paa den Basis vil forsøge at rejse en ny Hjælpekassebevægelse. Det drejer sig her alene om Hjælp i uforudselige og forbigaaende Trangstilfælde.

Man kan imidlertid ikke udtømme Livet i Paragraffer, og man kan heller ikke udtømme den offentlige Hjælp paa den Maade. Derfor vil der altid blive en Række